

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ, Κ. ΒΑΡΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Τεύχος 28
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018

ΖΑΜΑΝΟΥ Κ' ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
16654 ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛ: 2108949167
ΦΑΞ: 2108944398

Πρόγραμμα των Ιερών Ακολουθιών

Τις Καθημερινές και τα Σάββατα

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ μέχρι και τις 9.15 π.μ.

Ο Εσπερινός στις 6.00 μ.μ

Τις Κυριακές και τις Μεγάλες Εορτές

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ μέχρι και τις 10.25 π.μ.

Ώρες Λειτουργίας Ιερού Ναού

Τρίτη, Σαββάτο & Κυριακή

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 13.00 μ.μ και το απόγευμα στις 5.00 μ.μ και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη & Παρασκευή

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

Απολυτικά Μηνός

Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Αἶδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος βαρῦς.

Ἐσφραγισμένον τοῦ μηνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἢ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Απολυτικίον Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτικίον Ἁγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Ἦχος γ΄

Μέγαν μάρτυρα ἢ Ἐκκλησία, μέγαν ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν, τὸν τῆς Σμύρνης υμνοῦμεν Χρυσόστομον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας υπέμεινεν υπέρ πατριδος καὶ πίστεως θανάτον, Ἱεράρχου τε υπόδειγμα εαυτὸν ἀνέδειξε τὸν στέφανον λαβὼν τὸν αμαράντινον.

Απολυτικίον Ἁγίας Μαρκέλλης Χιοπολίτιδος

Ἦχος α΄.

Τῆς ἀγνείας τὸ ῥόδον καὶ τῆς Χίου τὸ βλάστημα, τὴν Ἁγίαν Μαρκέλλαν ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν τμηθεῖσα γὰρ χειρὶ τῇ πατρικῇ, ὡς φύλαξ ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ, ῥώσιν νέμει καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν, τοῖς πρὸς αὐτὴν κραυγάζουσι, δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου, πᾶσιν ἰάματα.

Απολυτικίον Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης

Ἦχος α΄.

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζεις γὰρ ἰασεις παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Γίνεται καθημερινά σε ὥρες λειτουργίας του Ιεροῦ Ναοῦ ἀπὸ τὸν π. Νικόλαο καὶ τὸν π. Ανδρέα.

Σημείωση: Παρακαλοῦμε στην ἀμέριστη συμπαράσταση καὶ στήριξή σας στα κοινὰ του Ιεροῦ μας Ναοῦ ὁ καθένας ὅπως μπορεῖ καὶ με τὴν καθ' ὑπόδειξη τῶν Ιερέων μας γνωρίζοντας ἐκεῖνοι τις ἀνάγκες του, διότι πλέον σε λίγο καιρὸ θα ἀντιμετωπίζει ὁ περικαλὴς Ναός μας προβλήματα λειτουργίας. Για περισσότερες πληροφορίες ἀπευθυνθεῖτε στὸν προϊστάμενο του Ιεροῦ Ναοῦ π. Νικόλαο Καββαδία.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Ἡ Ενοριακὴ Φιλόπτωχος Αδελφότητα συμβάλλει στὴν ἀνακούφιση τοῦ πόνου τῶν ἐνοριτῶν μας που χτυποῦν τὴν πόρτα τοῦ Ναοῦ μας, γιὰ νὰ βρουν στήριξη καὶ Βοήθεια καὶ εἶναι ἀρκετοί. Τὸ ἐνοριακὸ φιλόπτωχο ταμεῖο συνεχίζει, με τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τὴν προσπάθεια γιὰ συστηματικότερη οργάνωση τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ευρύτερα κοινωνικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς μας ἐκκλησίας καὶ θεωρεῖ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἀυτονόητη τὴ συνεργασία με ὅλους τοὺς φορεῖς.

Για πληροφορίες στα τηλ.:

1) Πρόεδρος π. Ανδρέας Λάμπρου : 698 330 5428, 2) Ταμίας κα Μαριάννα Κρεββατά: 210 9641294.

Θερμὴ παράκληση!!! Νὰ φέρουμε τροφίμα γιὰ νὰ τα διαθέσουμε στους ἐνδεεῖς ἀδελφούς μας εἴτε κάποια οικονομικὴ βοήθεια.

Τα οικονομικὰ βοηθήματα δίνονται ἀπὸ τὴν Ταμιά μας κα Μαριάννα Κρεββατά 1 φορὰ τὸ Μῆνα. Τα τροφίμα δίνονται, ἀπὸ τις Κυρίες τις Φιλοπτώχου, 1 φορὰ τομῆνα, ἀπὸ τις 10.30 π.μ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ

Παρακαλοῦμε ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν μετὰ τα μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων τους, καφέ στὴν αἴθουσα τοῦ Ναοῦ, νὰ ἐπικοινωνοῦν μίᾳ ἐβδομάδα νωρίτερα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τελέσεως τοῦ μνημόσυνου με τὸν υπεύθυνο π. Ἀνδρέα Λάμπρου στὸ τηλ. 698 330 5428, ἐφόσον ὁμως ἔχουν ἤδη εξασφαλίσει ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῶν Ιερέων τὴν ἡμερομηνία καὶ τὴν ὥρα δυνατότητας τῆς τελέσεως τοῦ μνημόσυνου.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- 1) **ΝΕΟΤΗΤΑ** (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιιάτσος)
- 2) **ΧΟΡΩΔΙΑ** (Υπεύθυνος Κωσταντίνος Λειβαδάρος)
- 3) **ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ** (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιιάτσος)
Δάσκαλος : Ιωάννης Σέρβος
Μαθήματα γίνονται κάθε Τετάρτη 7.15 μ.μ - 8.15 μ.μ.
- 4) **ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ** (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιιάτσος)
Λειτουργεί κάθε Κυριακή μετά την Θεία Λειτουργία.
Στην έκθεση βιβλίου βοηθούν οι κυρίες Ουρανία και Αναστασία Μουτζούρη.
- 5) **ΕΚΔΡΟΜΕΣ** (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιιάτσος)
- 6) **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΡΙΩΝ** (Υπεύθυνος π. Ανδρέας Λάμπρου)

Πρόγραμμα Ακολουθιών Μηνός Απριλίου

Δευτέρα	9/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θεία Λειτουργία (των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης).
Παρασκευή	13/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θεία Λειτουργία (Ζωοδόχου Πηγής).
Σάββατο	14/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θεία Λειτουργία.
Κυριακή	15/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θ. Λειτουργία (του Αποστόλου Θωμά).
Σάββατο	21/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Λειτουργία.
Κυριακή	22/4/2018	και ώρα	07.15π.μ	Όρθρος και Θ. Λειτουργία (των Μυροφόρων)
Δευτέρα	23/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θεία Λειτουργία (του Αγίου Γεωργίου).
Τρίτη	24/4/2018	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερα Αγρυπνία (Αποστόλου Μάρκου).
Σάββατο	28/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Λειτουργία.
Κυριακή	29/4/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θ. Λειτουργία (του Παραλύτου).
Τρίτη	1/5/2018	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερα Αγρυπνία (της Μεσοπεντηκοστής).
Σάββατο	5/5/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θεία Λειτουργία (της Αγίας Ειρήνης).
Κυριακή	6/5/2018	και ώρα	07.15 π.μ	Όρθρος και Θ. Λειτουργία (της Σαμαρείτιδος).

ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΑΔΕΛΦΟΙ, ότι όλες οι ΑΓΡΥΠΝΙΕΣ, θα τελούνται στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Χρυσοστόμου, κάτω από τον κυρίως Ιερό Ναό επί της οδού Φοίβης.

Εφημέριοι Ναού	Θέση	Τηλέφωνο
π. Νικόλαος Καββαδίας	Προϊστάμενος Ναού	210 894 9167
π. Ανδρέας Λάμπρου	Πρόεδρος Φιλοπτώχου	698 330 5428
π. Δημήτριος Μαλλιιάτσος	Κατηχητικά - Εκδρομές	693 899 9020

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Γιατί να θέλω να είμαι ορθόδοξος χριστιανός;

Το ερώτημα δεν αφορά μόνο στους αλλόθρησκους, αλλά και σε όλους τους βαφτισμένους ορθόδοξους χριστιανούς, που παλαντζάρουν ανάμεσα στην αμφιβολία και την απιστία, καθώς και τους χιλιάδες συμπατριώτες μας, που συνειδητά έχουν αρνηθεί το ορθόδοξο βάπτισμα, που τους πρόσφεραν κάποτε οι γονείς τους, κι έχουν διαγράψει τον εαυτό τους από μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Πολλοί απ' αυτούς μάλιστα τώρα πολεμούν κιάλας την Εκκλησία και τη χριστιανική πίστη ή τη διασκευάζουν τροποποιώντας την «κατά τις απόψεις τους».

Επίσης, το ερώτημα αφορά και τους λεγόμενους «χριστιανούς της ταυτότητας» (αν και τώρα ούτε η ταυτότητα γράφει κάτι τέτοιο), δηλ. εκείνους που τυπικά είναι χριστιανοί, αλλά στη ζωή τους δε σκέφτονται ποτέ το Χριστό, εκτός αν είναι να Τον βλαστημήσουν (και τότε ακόμα δε σκέφτονται), ούτε πάνε στην εκκλησία (εκτός για κανένα μνημόσυνο), ούτε προσεύχονται και φυσικά για νηστεία ή εξομολόγηση ούτε λόγος...

Όλους αυτούς δεν τους κρίνω, απλώς επισημαίνω ότι τους αφορά το ερώτημα «γιατί να θέλω να είμαι ορθόδοξος χριστιανός;».

Ένας λόγος λοιπόν, για να θέλω να είμαι ορθόδοξος χριστιανός, είναι ότι η Ορθοδοξία είναι η μόνη θρησκεία, που διδάσκει ένα Θεό, ο οποίος έγινε άνθρωπος και άφησε τους ανθρώπους να τον βασανίσουν και να τον σκοτώσουν φρικτά, για να δώσει σε όλους τους ανθρώπους – ακόμα και στους βασανιστές Του – τη δυνατότητα να Τον γνωρίσουν, να Τον πλησιάσουν, να ενωθούν μαζί Του και να σωθούν στην αιωνιότητα.

Έγινε άνθρωπος και πέθανε ως άνθρωπος, για να καλέσει κοντά Του την ανθρωπότητα, που βασανιζόταν από το κακό, το θάνατο και το διάβολο, να την ενώσει σε ένα σώμα (την Εκκλησία*) και να της δώσει τη δυνατότητα απελευθέρωσης και αθανασίας. Το έκανε μάλιστα έτσι, με το να πεθάνει – αντί να επέμβει δυναμικά, ως παντοδύναμος, και να συντρίψει τους αμαρτωλούς – για να Τον πλησιάσει όποιος θέλει, ελεύθερα, χωρίς να επιβάλει σε κανέναν να Τον πιστεύει και να Τον λατρεύει. Και το έκανε από καθαρή και ανιδιοτελή αγάπη, χωρίς ο ίδιος να έχει να κερδίσει απολύτως τίποτα.

Μετά απ' αυτό, νομίζω πως είναι φανερό ότι η οργισμένη διαμαρτυρία των ανθρώπων «γιατί υπάρχει το κακό και ο θάνατος στον κόσμο» έχει πάρει την απάντησή της. Το κακό και ο θάνατος έχουν νικηθεί κατά κράτος από το Θεό που έγινε άνθρωπος. Μόνο που Εκείνος προσκαλεί τον καθένα μας να πάρει μερίδιο απ' αυτή τη νίκη με το να γίνει μέλος του πανανθρώπινου Σώματος του Χριστού, της Ορθόδοξης Εκκλησίας, εκεί που ο άνθρωπος γίνεται άγιος και ζει αιώνια ενωμένος όχι μόνο με το Θεό, αλλά και με τους συνανθρώπους του και με τους αγγέλους και ακόμη και με όλα τα πλάσματα της Δημιουργίας.

Το κακό και ο θάνατος συνεχίζουν να υπάρχουν και να έχουν δύναμη (όχι όμως ενάντια στους αληθινούς χριστιανούς), επειδή οι περισσότεροι άνθρωποι αρνούμαστε αυτή την πρόσκληση. Όποιος τη δέχεται, μπαίνει στην αφετηρία για ένα δρόμο ανηφορικό μεν, αλλά γεμάτο Φως, Αγάπη και Χαρά – γεμάτο Χριστό.

Μόνο που, όποιος δεχτεί την πρόσκληση, πρέπει ν' αρνηθεί τον εγωισμό του και τις εγωιστικές νίκες και χαρές που είχε ως τώρα, το παράνομο κέρδος, την κακία, τις αμαρτίες του κι ένα σωρό άλλα που τον κρατάνε υποχείριο του κακού και του θανάτου. Ν' αρνηθεί ακόμα και την υποτιθέμενη καλοσύνη του και να την αντικαταστήσει με μια άλλη ιδιότητα: τη συγχώρηση (ακόμα και εκείνων που, με ανθρώπινα κριτήρια, «δεν αξίζουν» συγχώρηση). Κι όλα αυτά χρειάζονται αγώνα και στην αρχή πονάνε. Γι' αυτό, λίγοι δέχονται την πρόσκληση.

Εκείνοι που, ενώ κάποτε βαφτίστηκαν χριστιανοί, τώρα απορρίπτουν το βάπτισμά τους ή αμφιβάλλουν αν έπρεπε να τους έχουν βαπτίσει (και μάλιστα «χωρίς να τους ρωτήσουν» – το επόμενο βήμα είναι ότι πολλοί αγανακτούν γιατί τους γέννησαν χωρίς να τους ρωτήσουν, αφού καμιά αληθινή χαρά δε βρίσκουν

στον κόσμο), αγνοούν μερικά βασικά πράγματα για την Ορθοδοξία. Σ' αυτό δεν φταίνε μόνο οι παπάδες, αλλά και ο καθένας από μας, γιατί σήμερα ακόμη και μέσω Ίντερνετ μπορείς να βρεις (εκτός από σαβούρα) και να μάθεις και μερικά σοβαρά πράγματα.

Αγνοούν ότι σκοπός του χριστιανικού ηθικού αγώνα δεν είναι η αποφυγή αμαρτωλών πράξεων (αφήνοντας την ψυχή να βράζει από καταπιεσμένες επιθυμίες, που γεννούν παθολογικές καταστάσεις και κάποτε εκρήγνυνται), αλλά η «νέκρωση των παθών», δηλαδή των εξαρτήσεων που, ριζωμένες στα βάθη της ψυχοσωματικής μας ύπαρξης, εμποδίζουν τον άνθρωπο ν' ανοιχτεί με αγάπη προς το Θεό, το συνάνθρωπο και τα άλλα πλάσματα της δημιουργίας. Στην πραγματικότητα, η «νέκρωση» αυτή δεν είναι ακρωτηριασμός της ανθρωπίνης προσωπικότητας, αλλά μεταμόρφωση των ψυχοσωματικών δυνάμεων από εμπαιθείς σε απαθείς, δηλαδή σε δυνάμεις που προωθούν την αγάπη προς τον άλλο (Θεό, συνάνθρωπο, άλλα όντα) αντί να συστρέφουν τον άνθρωπο προς τον εαυτό του.

Ότι το αποτέλεσμα αυτού του αγώνα δεν είναι κάποια «μετά θάνατον» ανταμοιβή, έναντι της ασκητικής στέρησης κάθε απόλαυσης στην παρούσα ζωή (πράγμα εξαιρετικά ύποπτο, αφού έτσι «η Εκκλησία σου πουλάει κάτι, που δε μπορείς να το ελέγξεις παρά μόνο μετά το θάνατό σου»), αλλά η εδώ και τώρα μεταβολή του ανθρώπου σε θείο ον, που μπορεί να συμβεί στον καθένα – με προσπάθεια φυσικά – και να επαληθευτεί άμεσα με έρευνα στους γνωστούς ζώντες αγίους κάθε γενιάς.

Ότι χαρακτηριστικό αυτού του αγώνα δεν είναι η πειθήνια αποδοχή κάποιων αυθαίρετων κατασκευασμένων «δογμάτων», άνωθεν επιβαλλόμενων με τη βία ή την προπαγάνδα, όπως συνέβη στη μεσαιωνική δύση, αλλά η άμεση γνώση του Θεού, συσσωρευμένη μέσα στους αιώνες και ελεγμένη τόσο προσεχτικά, όσο η γνώση σε κάθε άλλο τομέα, όσο κάθε επιστήμη ελέγχει τη γνώση που αποκτάται με τις μεθόδους της. «Πίστη», στην ορολογία της Αγίας Γραφής και των αγίων Πατέρων (των αγίων διδασκάλων του χριστιανισμού), δε σημαίνει αποδοχή της ιδέας ότι υπάρχει Θεός (σημασία που έλαβε ο όρος στην εποχή μας), αλλά εμπιστοσύνη στο Θεό (για τον οποίο γνωρίζουμε με βεβαιότητα και δεν πιστεύουμε μόνον ότι υπάρχει) ότι η υπόσχεση για την ανάσταση των νεκρών και τη βασιλεία Του είναι αληθινή.

Ότι οι εντολές του Θεού δεν είναι «νόμος», που η παράβασή του επιφέρει την (ανελέητη μάλιστα και αιώνια) τιμωρία του αδύναμου παραβάτη από τον παντοδύναμο νομοθέτη, αλλά «αποκάλυψη στον κόσμο του τρόπου ζωής του Θεού» (της αγάπης) και οδηγίες προς τον άνθρωπο για μίμηση αυτού του τρόπου – η μίμηση αυτή θα θεραπεύσει τον άνθρωπο από τη μεγάλη ασθένεια, το θάνατο, φέρνοντάς τον σε ενότητα με το Θεό (παράδεισος), αντί του χωρισμού από αυτόν, που προκαλεί την απερίγραπτη οδύνη, την οποία ονομάζουμε κόλαση. «Πρέπει να ξέρουμε», γράφει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, «ότι ο Θεός δεν κολάζει κανένα, αλλά ο καθένας κάνει τον εαυτό του κατάλληλο για μετοχή στο Θεό [δηλ. ένωση με το Θεό]. Η μετοχή στο Θεό είναι απόλαυση και η αμεθεξία στο Θεό κόλαση».

Όλα αυτά βέβαια έχουν κάποια αξία μόνο αν είναι αληθινά. Αν ο Θεός είναι κάτι υποκειμενικό και αναπόδεικτο, όλα τα παραπάνω δεν είναι παρά λόγια.

Όμως η ίδια η χριστιανική ζωή είναι η απόδειξη για όλ' αυτά. Ζώντας αυτή τη ζωή, χιλιάδες άνθρωποι έχουν γίνει άγιοι, ακόμη και στην εποχή μας. Δε θέλεις να ψάξεις για τους γνωστούς σύγχρονους αγίους, π.χ. Παΐσιο, Πορφύριο, Ιάκωβο της Εύβοιας, Ευμένιο από τα Ρούστικακτλ; Πήγαινε στον παπά της ενορίας σου (δηλαδή της εκκλησίας που λειτουργεί κάθε Κυριακή κοντά στο σπίτι σου) ή σ' ένα μοναχό ή μοναχή σε κάποιο μοναστήρι κοντά στον τόπο σου και ζήτησέ του / ζήτησέ της να σου μιλήσει για σύγχρονους αγίους, να σου πει εμπειρίες από σύγχρονους αγίους ή και να σου υποδείξει αγίους που έζησαν ή ζουν στον ίδιο τόπο με σένα.

Πρόσεξε, υπάρχει περίπτωση να βρεθείς μπροστά σ' έναν ολόκληρο κόσμο που ούτε φανταζόσουν ότι υπάρχει. Αλλά μετά, θα έχεις κι εσύ υποχρεώσεις, γιατί δε θα έχεις πλέον πλήρη άγνοια – υποχρεώσεις απέναντι στον εαυτό σου και τους δικούς σου, εννοώ, όχι «απέναντι στο Θεό», γιατί το Θεό δε μπορούμε ούτε να Τον ωφελήσουμε ούτε να Τον βλάψουμε. Υποχρεώσεις για τον τρόπο ζωής σου, για τον τρόπο

ζωής μας.

Θέλω να είμαι ορθόδοξος χριστιανός, γιατί βλέπω τον κόσμο και είναι χάλια, βλέπω τον εαυτό μου και είναι χάλια, βλέπω το διπλανό μου και είναι χάλια, βλέπω τους έφηβους μαθητές μου και είναι χάλια, και όλοι εμείς / εσείς / αυτοί είμαστε «απελευθερωμένοι από τη θρησκεία του παππού μας» και ζούμε κυνηγώντας τις νέες «προσωπικές αξίες» που έφερε η προπαγάνδα της εποχής μας: το χρήμα, το σεξ, την «επιτυχία», την καριέρα, το «να κάνουμε ό,τι θέλουμε»... Όμως αυτά δεν έχουν κάνει τον κόσμο παράδεισο, αλλά τον έχουν παραδώσει στα χέρια των Πολυεθνικών, κάνοντας τους ανθρώπους σκλάβους τους. Μυρμηγκιές σκλάβων, καλωδιωμένων στους υπολογιστές και τα smartphones, που ψάχνουν παρηγοριά στο Facebook και τα σαββατιάτικα μπαρ ή στη γιόγκα και τα γυμναστήρια...

Ξέρω όμως ότι κανείς ινδουιστής γκουρού και κανείς «γκουρού της τεχνολογίας» δε θα δώσει τη λύση (μάλλον θα μας περιπλέξει ακόμη περισσότερο), για τον απλό λόγο ότι δε μας οδηγεί στο Χριστό. Και ότι ο Χριστός είναι η λύση – η νίκη κατά του θανάτου και κάθε δυστυχίας – το ξέρω πια, μετά από τόσους αιώνες χριστιανισμού στον τόπο μου, όπως το ξέρουν όλοι οι άγιοί μου και το ξέρανε και οι ταπεινές γιαγιάδες μας. Όπως το ξέρουν και σήμερα πολλοί άνθρωποι, ακόμη και καθηγητές πανεπιστημίου, που είναι πιστοί και ταπεινοί ορθόδοξοι χριστιανοί.

Να διευκρινίσουμε ότι χρειάζεται ταπείνωση για να εντάξει κάποιος τον εαυτό του στην Εκκλησία, την κατεξοχήν κοινωνία της ταπείνωσης, όπου στέκεσαι δίπλα στον εχθρό σου, κοινωνείς το ίδιο σώμα Χριστού και από το ίδιο Ποτήριο με τον εχθρό σου και προσεύχεσαι μαζί με τον εχθρό σου, και όπου εξομολογείσαι, δίνοντας τη μεγάλη μάχη κατά του εγωισμού και υπέρ της ταπείνωσης, που είναι το θεμέλιο ολόκληρης της πνευματικής προόδου.

Εδώ τελειώνω. Τα 'γραφα όλα αυτά – και συγχωρέστε με – γιατί «μέθυσσα» απόψε από τον πόνο και την απελπισία που βλέπω στα δελτία ειδήσεων, στις ταινίες, στα σήριαλ, αλλά και στη ρηχότητα των πρωινάδικων και των δήθεν λύσεων μαζικής κατανάλωσης που προτείνονται γύρω μου. Μέθυσσα κι από το κρασί της Ανάστασης του Θεού μου, που προσφέρεται δωρεάν κάθε Κυριακή στις εκκλησίες μας, που έχουν ηλικία αιώνων και ένωσαν και ενώνουν το λαό μου εδώ και αιώνες.

Αλλά το κρασί αυτό δεν το πίνουμε ο καθένας μόνος του – προσφέρεται μέσα στην εκκλησία, όπου συναντιόμαστε όλοι μαζί, για να μάθουμε να συγχωρούμε, να συνυπάρχουμε και ν' αγαπάμε. Προσφέρεται μέσα από την εξομολόγηση και τη θεία μετάληψη, που είναι η αρχή της θεραπείας της ψυχής μας από κάθε εξάρτηση, κάθε πάθος και κάθε πόνο, και κάθε αμαρτία, για να ντυθεί στα λευκά, σα νεογέννητο.

Και τα λόγια ενός «μεθυσμένου» τι αξία έχουν; Εκτός αν, μέσα στο «μεθύσι» του, λέει λόγια που ένας ξεμέθυστος δεν έχει το θάρρος να ξεστομίσει.

Σημείωση:

(*) Εκκλησία σημαίνει συγκέντρωση, συνάντηση (π.χ. η «εκκλησία του δήμου» στην αρχαία Αθήνα, που ήταν η συνέλευση των πολιτών). Στο χριστιανισμό «Εκκλησία» λέμε το σύνολο των χριστιανών, στις μεταξύ τους σχέσεις. Ο Χριστός είναι «η κεφαλή» της Εκκλησίας, που φροντίζει και υπερασπίζεται «τα μέλη», δηλ. όλους τους χριστιανούς – με αυτή την έννοια και ο απόστολος Παύλος γράφει ότι ο άντρας είναι «κεφαλή της γυναίκας», επειδή «η κεφαλή φροντίζει και τρέφει το σώμα της» κι όχι με την έννοια της εξουσίας (επιστολή του Παύλου προς Εφεσίους, κεφ. 5, στίχ. 28-29).

Εκκλησία λοιπόν δεν είναι το κτήριο, όπου γίνονται οι χριστιανικές τελετές (λειτουργίες κ.τ.λ.). Αυτό ονομάζεται «ναός». Επειδή όμως οι χριστιανοί (δηλ. η Εκκλησία) συγκεντρωνόμαστε στο ναό, έχει επικρατήσει οι ναοί να ονομάζονται «εκκλησίες» (=συγκεντρώσεις).

π. ΝΚ